

גליון היכל הקודש

זמנים (ירושלים)

הדלקת הנרות.....4:02

מוצאי שבת.....5:53

שיעורים כסדרן

- נ"ך.....מלכים א' א-י"ב
- בבלי.....תענית כ"ט
- ירושלמי.....קידושין ז'
- תוספתא.....סוטה י"ד
- רמב"ם.....פסולי המוקדשין י"ז

גליון שבועי יוצא לאור ע"י מוסדות היכל הקודש ברסלב בארה"ק
נתייסדו ע"י כ"ק מרן מוהרא"ש זי"ע
בנשיאות מורינו ראש הישיבה שליט"א

שעה 11, גליון 15 (530)

פרשת ויגש, ז' טבת, שנת תשפ"ב לפ"ק

מוהרא"ש מספר

תחזק עצמך ותתאחז

ביום שלישי הפא עשרה בטבת, חל היארצייט של מורנו רבי נתן זי"ע. רבי נתן נולד בשנת תק"מ לפ"ק, לאביו רבי נפתלי הירץ ז"ל ולאמו לאניע ע"ה. הוא גדל בעיר נעמירוב, אביו היה תלמיד חכם גדול, אבל הוא היה גם סוחר ועשיר גדול, היה לו קביעות ללמוד בכל יום דף גמרא, ולעבור כל שבוע על המדרש של הפרשה.

בגיל שלש עשרה לקחו הגאון הצדיק המפרסם הרב רבי דוד צבי אוירבך, אב בית דין קהלות, שאריגראד, מאהלו וקרעמניץ לחתן לבתו מרת אסתר שיינדל ע"ה. רבי דוד צבי היה אדם גדול, הצדיק רבי ברוך ממעז'בוז זי"ע אמר עליו שאלוהי הנביא מלך אותו תמיד.

רבי נתן כבר היה אז מתמיד גדול ולמדן עצום, הוא ידע ש"ס ופוסקים, עד כדי כך שהוא היה יכול לעבור בעל פה על כל תוספות בש"ס לפי הסדר. <<<<

מילה של התחזקות

במה שקשה לך עם אשתך - יהיה לך הרבה יותר קשה בלעדיה. להיות לבד זה מר מאד. התורה אומרת (בראשית ב, יח): "לא טוב היות האדם לבדו, אעשה לו עזר כנגדו", אומרים על זה חכמינו הקדושים (במות סג): "זה תלוי באדם, זכה' אם הוא ירא שמים, הוא שמור, לומד, מתפלל, חי עם הקדוש ברוך הוא, אז 'עוזרתו' - האשה היא עזר, היא עוזרת לבעל, 'לא זכה', אם לא זוכים, לא לומדים, לא מתפללים, לא חיים באמונה, אז 'כנגדו' - היא מתנגדת לו, מה שהוא רוצה - היא אומרת הפוך.

אם אתה רוצה להתיגע פחות בפרנסה תכבד את אשתך; תדבר אליה יפה, תעריך אותה, תחפש בה טוב - כך תהיה עשיר גדול. חכמינו זכרונם לברכה אומרים (בבא מציעא, נט): "אוקירו לנשיכו כי היכי דתתערתו", מי שמכבד את האשה מתעשר. רבנו הקדוש אומר (לקוטי מוהר"ו חלק א', סימן סט): "עקר העשירות על ידי האשה", איך שמתנהגים אליה - כך הפסד שהקדוש ברוך הוא נותן.

(עצתו אמונה ויצא תשפ"ב)

ווארט על הפרשה

ועתה אל תעצבו ואל יחר בעיניכם כי מכתם אותי הנה, המדרש אומר (בראשית רבה כא, ו) **אין ועתה אלא לשון תשובה**, המילה ועתה כונתה תשובה. צריך להבין מה יש למלה ועתה עם תשובה?

רבינו כותב בהרבה מקומות, שעקר התשובה היא, שישכחו את כל מה שעשו עד עכשיו ולהתחיל תמיד מחדש כאילו נולדו עכשיו, מתחילים עכשיו בפעם הראשונה לעבוד את השם יתברך.

אם זוכרים את כל הכשלונות שהיו, נהיים מאד עצובים, נהיים בכעס, ואי אפשר לעשות תשובה, לכן צריך תמיד לשכח מה שהיה, וכך אפשר להיות בשמחה ולהתחיל עוד הפעם מחדש בחיות לעבוד את השם יתברך, ואז רואים שכל הכשלונות שהיו, היו טובות גדולות מאד, שהשם יתברך בודאי סבב כך לטובה.

רבינו אומר (שיחות הר"ו, סימן כ"ו), "אצל העולם שכחה היא חסרון גדול בעיניהם, אבל בעיני יש בהשכחה מעלה גדולה. כי אם לא היתה שכחה, לא היה אפשר לעשות שום דבר בעבודת השם, אם היה זוכר כל מה שעבר, ולא היה אפשר לו להרים את עצמו לעבודתו יתברך בשום אופן, גם היו מבלבלים את האדם כל הדברים שעוברים עליו. אבל עכשיו על ידי השכחה, נשכח מה שעבר", הוא יכול תמיד להתרענן ולהתחיל מחדש.

רבינו בעצמו אמר על עצמו (שם) שהוא לא חושב אף פעם לאחור במה שהיה בעבר, ברגע שהדבר חולף, זה עובר לו לגמרי מדעתו, ואינו מבלבל כלל עצמו עוד במה שכבר עבר והלך.

היה חסיד ברסלב, יהודי פשוט, שהיה מבקש מחבריו עובדי ה' שיבואו להעיר אותו בחצות הלילה, כשהם הלכו לומר תקון חצות ואחר כך הם התבודדו כל הלילה עד ותיקו. בכל לילה היו מעירים אותו, הוא היה קם ואמר להם: "אני ער, אני כבר בא", וחזר לישן עד אמצע היום, כך היה לילה אחר לילה, כשהוא הגיע לבית הכנסת הוא אמר בחיפו: "איהה' מעכשיו' יהודי פשוט", "מעכשיו אעבד את השם". זה הלמוד של רבנו, לא להסתכל לאחור אלא להתחיל מחדש.

היצר הרע ערמומי מאד, הוא מגיע לכל אדם בדרך אחרת כדי לשבר אותו. רבי נתן זכרוננו לברכה אמר: "כשאני כבר יודע את כל האמצעים איך להסתדר עם היצר הרע, הוא מגיע באמצעי חדש, בדרך חדשה כדי לשבר אותי"; אבל כמה שהוא גדול חכם וערמומי, עוד יותר גדולים הם הצדיקים הקדושים והעצות שלהם, לכן צריכים להתחדש כל הזמן, תמיד להתחיל מחדש, להסתפל רק קדימה, כך ניצולים מהיצר הרע.

לכן אומר המדרש אין ועתה אלא לשון תשובה; ועתה - עכשיו, אם אני מתחיל מעכשיו, אני שוכח מכל מה שהיה עד עכשיו, אז זה לשון תשובה, זה עיקר התשובה.

זה הפשט בפסוק. ועתה, ועכשיו, אם אתה מתחיל "מעכשיו", אז, אל תעצבו - לא תעשה עצוב, ואל יחר בעיניכם - ולא תכעס, רק להפך, פי למחיה שלחני אלקים לפניכם - אתה תראה שהכל סבב הקדוש ברוך הוא לטובה, השם יתברך סבב שימכרו את יוסף, כדי שהוא יוכל אחר כך לזון את בני ישראל.

(זאת התורה ויגש ג)

השדוכים הלא נכונים, מקרבים את השדוך הנכון

בעזרת ה' יתברך

יום ד' פרשת מקץ, כ"ז פסליו, ג' דחנוכה, שנת תשפ"ב לפרט קטן

לכבוד ... נרו יאיר

מאד אבקש ממך, תתחזק בכל כוחותיך; הקדוש ברוך הוא לא יעזב אותך, אתה תמצא את זיווגך.

אל תאכל את הלב על מה שקרה, מה שעברת השם ישמרנו. רבנו אומר (חיי מוהר"ו, סימן תקעה): "שכל איש יש לו כמה וכמה זיווגים, כי מכל הדבורים שמדברים בעניני השדוכים אף על פי שאינם נגמרים זה בעצמו בחינת זיווג ושדוך, ולפעמים נגמר השדוך ואחר כך מפסיקים הקשר של תנאים. ולפעמים באין לידי נשואין ואחר כך בסמוך נעשה גט ביניהם, אבל כלם הם בחינת זיווגים שלו". לאדם יש כמה שדוכים שהוא צריך לעבור כדי שיוכל להגיע לזיווג הנכון.

אתה הרי גר בקרית יואל סמוך ונראה לציונו של הרבי הקדוש מסאטמר זכותו וגן עלינו, תעלה כל יום לכמה דקות ותאמר מזמור תהלים מעמק הלב, תבקש שתמצא את זיווגך. רבנו הקדוש אומר (ספר המדות אות צדיק, סימן קעג): "על ידי השתטחות על קברי הצדיקים הקדוש ברוך הוא עושה לו טובות, אף על פי שאינו ראוי לכך".

אתה כותב לי שרצונך שאהיה השדוך שלך; אני מבקש מהשם יתברך כל יום שאני רוצה להיות השדוך שלך. רבנו ספר (חיי מוהר"ו, סימן פד) שהוא חלם שהוא שואל למעלה בשמים מה תהיה פרנסתו וענו לו: "הפרנסה שלך תהיה שתהיה שדוך", מזוהרא"ש עסק כל ימי חיינו בשדוכים, רבנו אמר בפרוש (לקושי מוהר"ו חלק ב', סימן פט) הצדיק הוא השדוך; אז אפעל בשבילך.

חנכה מאיר.

(עצתו אמורה מקץ תשפ"ב)

חמיו מאד אחז ממנו וקוה, שחתנו יהיה ממלא מקומו ברבנות. ומחמת שחתנו הגאון רבי דוד צבי היה מתנגד גדול על דרכי החסידים והחסידות והיה רגיל לדבר עליהם לפני בניו וחתניו, על-כן היה רבי נתן נזהר לא להתחבר עם פת החסידים, שבעירו נעמירוב. אף אף-על-פי-כן פשה רבי נתן יושב בבית המדרש ולומד, היו נגשים אליו אברכים חסידים והיו מתנחלים עמו ומוכיחים לו, איך שהצדיקים הקדושים תלמידי המגיד הם באמת צדיקים נוראים מאד.

ומרב דבורם פעלו אצלו, ובפרטיות חברו רבי נפתלי, שהיה מנעוריו מגדל בין החסידים. ועל-כן התחיל לנסע אל צדיקי הדור. ונסע אל הרב הקדוש רבי ברוך ממעין'בוז' ואל הרב הקדוש רבי זושא מהאניפולי, ואל הרב הקדוש רבי מרדכי מקרעמיניץ ואל הרב הקדוש רבי גדליה מליניץ ואל הרב הקדוש רבי שלום מפראביטש, ואל הרב הקדוש רבי אברהם דב מחמעליניק. וכל הצדיקים היו משתעשעים עמו ומקרבים אותו מאד מאד.

ולבסוף נתחבר עם חסידי הרב הקדוש רבי לוי יצחק מברדיטשוב ונסע הרבה אליו. אף מרוב צמאנו והשתוקקותו אחריו יתברך, ובפרט אחרי שבקר אצל הצדיקים הקדושים, לא היה לו במה להשקט צמאונו ורעבונו, ובפרטיות עבדת היותו בעל מח גדול ולב רחב, לא מצא חברים פדגמתי ואף שהרב הקדוש רבי לוי יצחק מברדיטשוב קרבו מאד יותר מכלם וקרא אותו בלשון חבה: "מיין נתנ'לע" (נתן'לה שלי), אף-על-פי-כן החסידים לא היו לפי רוחו, כי הוא היה מתמיד עצום ולמדן גדול ולא היה יכול לסבל את הסעדות שלהם, כי בעיניו היה נראה כבטול זמן, ובזמן הזה שמבלים במסבה ודבורים וכו', כדאי יותר להתמיד בתורה ולעבד אותו יתברך.

ועל-כן מכל זה לא היה לו שום ספוק מהחסידות. והיו לו עליות וירידות, ספקות ובלבולים מה לעשות, ואיך זוכים להיות איש פשר ולעבד אותו יתברך כמו גדולי הצדיקים הנ"ל, שראה את עבודת כל אחד ולא מצא תשובה ותרוע על ספקותיו.

פעם אחת ישב עם החסידים תלמידי הרב מברדיטשוב בסעדת מלוה-מלכה, והפילו גורל את מי לשלח לקנות בייגיל (פעד), ונפל הגורל על רבי נתן, והלך לקנות. ובאמצע הדרך נפלה עליו מרירות מענין העליות והירידות שלו וכו', ונכנסו בו הרהורי-תשובה; וכי על-זה נברא לילך לקנות בייגיל - והתמרמר על זה מאד.

ונכנס לבית הכנסת הגדול, שהיה כבר סגור, דרך איזה חלון ועלה לעזרת נשים והתחיל לומר תהלים בבכי רבה. ואמר מזמור אחר מזמור, ובכה מה תהיה תכליתו בזה העולם. ומרב מרירות לבבו נפל בכל פעם על הארץ והשתטח בפשוט ידים ורגלים ובכה ובכה בלי מעצור ולא היה יכול לקרר את צער לבו, עד שהגיע למזמור נ', התנגע מאד. ובאמצע בכיתו נרדם כך על הארץ וישן.

ויחלם חלום: והנה סלם מצב ארצה, וראשו מגיע השמימה. והתחיל לעלות ועלה קצת ונפל. ועלה עוד קצת וחזר ונפל, וכן עוד הפעם. ובכל פעם כל מה שעלה יותר, הנפילה הייתה יותר גדולה. ושוב עלה עד לרום המדרגות ואז נפל ולא יכול לעלות עוד. ובא אחד ואמר לו בזה הלשון: "דראפע זיך און דערהאלט זיך!" (תחזק עצמך ותתאחז!).

ערב-שבת קדש פרשת כי תבא בא על שבת אל רבנו ז"ל איש אחד מנעמירוב, ושמו רבי ליפא. הוא היה איש חסיד ונסע להרבה צדיקי הדור. וכששמע בעירו נעמירוב, (שהיא בערך 15 קילומטר מעיר ברסלב), שנכנס צדיק גדול אל העיר, נתעוררה בו תשוקה עצומה לנסע אליו. ונסע והגיע בערב-שבת קדש אל רבנו ז"ל. וכל השבת שמע מרבנו ז"ל שיחות נפלאות, ונתעורר עלי-זיהה לבבו בתשוקה עצומה אליו יתברך. בשבת קדש זו בתוך שיחותיו הקדושות של רבנו ז"ל הזכיר רבנו ז"ל כמה פעמים: "איך זע א נייע נשמה אין אוקריינע נאנט צו ברסלב". (אני רואה נשמה חדשה באוקראינה סמוך לעיר ברסלב) והפליג מאד מאד במעלת הנשמה החדשה הזו. ולא דעו השומעים, אל מי רבנו ז"ל מכון. מוצאי-שבת קדש שהיה אז ליל סליחות, החליט רבי ליפא הנ"ל, שיחזר לעירו נעמירוב, וכך הנה, שבאותו לילה חזר. והגיע אל המנין ואמר עמהם סליחות. והוא עמד מאחורי התנור, ואמר מלה במלה בהתלהבות ובחיות ונדבקות נוראה ונפלאה מאד, כי נתעורר ונתלהב לבבו לעבודתו יתברך אצל רבנו ז"ל בהתלהבות גדולה. ונדרך כלל כש'העולם' מגיעים בסוף הסליחות, אומרים זאת במהירות, אף רבי ליפא מרוב התלהבותו ונדבקותו אמר מלה במלה לאט לאט את הסליחות של "ענגנו" ושל "מי שענה לאברהם" וכו' וכו' בכונה גדולה ובכח ובקול גדול.

ויהי כאשר ראו האברכים בבית המדרש בשעת סליחות כנ"ל את עצם התלהבות רבי ליפא באמירת סליחות, ויהי להם דבר זה לפלא, כי מה יום מיומים, הלא גם הם בחבורה חסידית אחת עמו, ומה פתאם נתלהב לב רבי ליפא בהתלהבות יוצאת מן הכלל.

ויחקרו אצלו כמה אברכים אחר הסליחות, מה נשתנה רבי ליפא. והשיב להם, היות שנכנס לגור בעיר ברסלב צדיק קדוש ונורא נכד הבעל-שם טוב הקדוש, ושם קבל התעוררות והתחזקות יוצאת מן הכלל. ויהי כשמע רבי נתן זאת, נתלהב לבו מאד מאד לנסע גם הוא אל רבנו ז"ל, אולי יזכה גם הוא להתעורר ולהתלהב מחדש. יום א' לסליחות נתחברו רבי נתן ורבי נפתלי ורבי ליפא ור' זלמן הקטן ונסעו אל רבנו ז"ל.

אחר-כך נכנסו ביחד אל רבנו ז"ל. ומיד הפיר רבי נתן את רבנו ז"ל ואמר לעצמו: הלא זה תאר האיש, שאמר לי: "דראפע זיך און דערהאלט זיך!" ונתנו שלום לרבנו ז"ל כנהוג.

אחר-כך יצאו מרבנו ז"ל, ושמעו מאנשי, שענין רבנו ז"ל הוא רק ראשהשנה. והבינו, שאי-אפשר להיות שם שמונה ימים רצופים ולהתממה עד ראשהשנה, על-כן נסעו חזרה לביתם שבנעמירוב.

ערב-שבת קדש פרשת נצבים, כ"ז אלול נזדרזו רבי נתן ויצא לחוץ ושכר עגלה לנסע לברסלב. ונסעו יחד אל רבנו ז"ל בדעתם להשאיר שם על שבת קדש פרשת נצבים וכן על ראש השנה, שחל אז ביום שני ושלישי.

כשהגיעו אל עיר ברסלב אחר-צהריים, נכנסו אל רבנו ז"ל ודברו עמו קצת. ואמר להם רבנו ז"ל בזה הלשון: "איך וועל אייך פירן אויף א נייעם וועג". (אני אנהיג אתכם על דרך חדשה לגמרי!), ויצאו ממנו.

ליל שבת קדש פרשת נצבים אכלו רבי נתן ור' נפתלי אצל רבנו ז"ל, ואז שמעו בפעם הראשונה הזמירות של רבנו ז"ל ונתפעלו מאד

למה משלמים כל כך מעט למלמד?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

אני משמש כמלמד בתלמוד-תורה מזה שנים, יש לי ברוך השם משפחה גדולה, אבל אני לא מרויח מספיק כדי לכסות את החדש, אני מקבל ממש כפי שמשלמים בשוק לעובד הכי זול, על כל דבר מבינים שצריכים לשלם תשלום נורמלי, חוץ מאשר למלמד שעושה את העבודה הכי קשה לשבת בפתח עם ילדים מלאי מרץ כל היום ולסבל את הקשיים של כל אחד.

אני מבין שלמוסד שאני עובד בו אין מספיק כסף לשלם יותר, אבל אני לא יכול להבין כשאני רואה אנשים שלא משלמים שכר למוד או מתמקחים על המחיר, כשבאותו זמן הם יקנו מה שהם צריכים לנוחיותם ויבזבזו כסף על דברים שלא באמת נחוצים, ורק כשהם מגיע לשכר למוד, שזה הדבר הכי חשוב לאדם - מתפשים לחסד.

גם מאד כואב לי כשאני שומע הרבה פעמים אנשים אומרים שמלמד נהיה מלמד כי הוא לא שנה לשום דבר אחר, כשהאמת היא שלהיות מלמד זה עבודה הרבה יותר קשה והרבה יותר מסבכת מרב הדברים האחרים, ולהיות מלמד טוב דורש הרבה כח ומח וסבלנות, ובסוף ההורים בכלל לא מבינים מה המלמד עושה עבור הבן שלהם, ועל הדבר הכי קטן שהם חושבים שלא עשו טוב, הם יתקשרו לצעק ולגער, בזמן שבלתי אפשרי להסביר להם מה בדיוק התרחש.

אשמח לקבל חזיק על זה.

ישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת וישלח, י"א כסלו, שנת ה'תשפ"ב

לכבוד ... גרו יאיר

קבלתי את מכתבך.

אין מלים להביע את גדלותו של מלמד טוב, כמה גדולות הזכויות שלו; כל התורה והתפלה שהילדים הולכים ללמד ולהתפלל כל חייהם - נזקפות לזכותו של המלמד. לצערנו אנשים מזלזלים במלמדים, לא מצריכים את העבודה שלהם; זה מאד פואב, בפרט כשעובדים כל כך קשה עם ילד ובמקום לקבל הכרת הטוב מההורים על העבודה הקשה - רק באים בטענות וכו'; זה סוחט את הכח מהמלמד.

גם אני הייתי מלמד, אני מבין אותך היטב; ובכל זאת אבקש ממך מאד שתתחזק; זכור, עובדים בשביל הקדוש ברוך הוא, לא עובדים עבור אף אחד אחר, ולמעלה בשמים נשמרים העבודה והעמל הקשה, שכן גדול מוכן למלמדים.

אל תשבר כשאתה שומע שמדברים על מלמדים, לצערנו ישנם כאלה שאסור להם להיות מלמדים. מוהר"א"ש מספר: "פעם הגיע יהודי אחד אל הגאון הקדוש רבי מאיר שפירא מלובלין זכותו נגן עלינו, להתניע אתו, היהודי היה שוחט ופטר אותו מעבודתו, והוא מפשע עבודה, ענה לו רבי מאיר: מה אתה חושב לעשות? היהודי ענה לו, היות ואין לו פרנסה הוא חושב להיות מלמד. אמר לו רבי מאיר: אם לא ידעת לשחוט שונרים, עזים, תרנגולים, כעת תלך לשחוט ילדים?!" הוא הזהיר אותו שלא יעז להיות מלמד.

מוהר"א"ש אומר: "רואים דבר מענין, כשאדם רוצה להכנס לאיזו פרנסה, הוא חייב ללמד קדם את המלאכה, ורק אחר-כך הוא יכול להתחיל לעבוד בפעל. יש מלאכות שאפשר להתלמד בקלות, ויש כאלו שהן קשות יותר להתלמד, למשל אחד רוצה להיות רופא, הוא חייב ללכת וללמד שנים רבות, עד שהוא מתמקצע היטב, אבל אפלו בעבודות פשוטות, צריך גם להתלמד קדם, אחד רוצה לעבוד בחשמלאות הוא חייב להתלמד קדם, אם לא - הוא יתחשמל, חס ושלום. אחד רוצה להיות צבע או נגר או כל מה שנה לא יהיה - הוא חייב לדעת את המלאכה, הוא חייב לאהב את

מאד מעצם היראה והקדשה והדבקות של רבנו ז"ל ונתעוררו בתשוקה עצומה אליו יתברך בכלות הנפש ממש.

אחר ברכת המזון, שנפרדו כל המסבין משלחן רבנו ז"ל והלכו כל-אחד לביתו, רבי נתן מרוב התרגשותו והתעוררותו כבר לא היה יכול לישן ויצא מחוץ לעיר וישב שם כל הלילה וצעק בקול גדול: "רבנו של עולם, אין ברסלב ברענט א פייער, פייער מיר אריין דאס פייער אין הארצן אריין!" ("רבנו של עולם! בברסלב בוערת אש גדולה, הבער את האש הזו בלבי פנימה!") ובכה כל הלילה מרוב תשוקה.

עשרת-ימיתשובה באחד הימים נכנס רבי נתן אל רבנו ז"ל והיה עמו ביחידות. ואז התחיל לספר לפני רבנו ז"ל את כל לבו בפרטי-פרטיות וכל מה שעבר ועובר עליו. ואז צוה עליו רבנו ז"ל כמה הנהגות פרטיות כמו ללמד שמונה-עשר פרקי משניות בכל יום, ועוד. ואחר כך יצא רבנו ז"ל עמו מהבית, והלכו יחד בחוץ אנה ואנה אצל הבית-הכנסת הגדול, ודבר עמו רבנו ז"ל הרבה דברים המשיבים את הנפש והחיה אותו מאד מאד. וגלה לו רבנו ז"ל התחזקות נפלאה, איך שאסור לפל בדעתו משום דבר ומשום בריה שבעולם, יהיה איך שיהיה. ובאמצע השיחה לקחו רבנו ז"ל בידו הקדושה סביב כתפו ואמר לו בזה הלשון: "און ווייטער איז זייער גוט אז מען רעדט זיך אויס דאס הארץ פאר השם-יתברך, אזוי ווי מען רעדט זיך אויס פאר איין אמת'ן גוטען פריינד". (והלאה זה טוב מאד, שמשיחים את הלב לפני השם-יתברך, כמו שמשיחים לפני דיד טוב אמת'י) ואז גלה לו בפעם הראשונה ענין התבודדות ושיחה בינו לבין קונו, ואיך שאין שום עצה אחרת בעולם רק לברח אליו יתברך ולספר לפניו יתברך את כל לבו וכל מה שעובר עליו בפרטי-פרטיות כאשר ידבר איש אל רעהו בלשון שרגיל בה.

ומיד נכנסו אלו הדבורים בלבבו כאש בוערת ממש, והבין תכף, שעלידי עצה זאת בודאי יהיה נעשה איש כשר פראוי, כי כל מיני מחשבות שייסבב הבעל-דבר בדעתו וכל מיני מניעות שימנעוהו - כלם יספר לפני השם-יתברך ויבקש מאתו רחמים ותחנונים על כל דבר, שיצדור להיות פראוי לאיש הישראלי.

ועלידי אלו הדבורים והגלוי של התבודדות קרב רבנו ז"ל את רבי נתן להשם-יתברך בהתקרבות גדולה מאד, כי שום דבר לא לקחו וקרבו כל-כך אליו יתברך כמו הגלוי של התבודדות, שגלה לו רבנו ז"ל. כי תכף-ומיד שרק שמע נפלאות ענין הזה לדבר אליו יתברך בלשון שרגילים בה, נתלהב לבבו מאד מאד אליו יתברך. ומיד שהלך מרבנו ז"ל, נכנס בבית-הכנסת הגדול, שלא היה שם שום אדם, והתחיל לקים זאת, ולבו נמשך אז מאד מאד אחריו יתברך בכלות הנפש.

הגם שלרבינו היה הרבה תלמידים, תלמידים מאד גדולים, אבל רבי נתן עלה על כולם. הוא הבין שהלמודים של רבינו הם לא רק לזמנים ההם, אלא שזה כבר ישאר לתמיד, כמו שרבינו אמר: "מיין פייער וועט שוין טליען ביז משיח וועט קומען" (האש שלי תקד עד ביאת משיח). רבי נתן העלה על הכתב את כל הספרים, כל התורות והשיחות של רבינו, מלבד הספרים שרבי נתן חבר בעצמו שמחיים ומחזקים, נופחים תקנה וחזק בכל הלומדים אותם, עד היום כל העולם מתחיה עם ספריו הקדושים, עם הירושה שהוא השאיר לנו מרבנו. רבי נתן נחמן טולטשינער ז"ע, התלמיד מובהק שהמשיך את רבי נתן, היה מתחיל את הדרשה שלו בסעודת הילולא של רבי נתן עם המלים: "מורנו רבי נתן השאיר לנו ירושה גדולה שהוא קבל מרבינו הקדוש, הבה נתחלק ביחד בירושה", וכך הוא נכנס לשיחה מהדבורים הקדושים והחמים של רבי נתן שמחיים כל אחד.

באו נתחזק גם אנו עם הירושה הקדושה, באו נלמד, נשמע ונקים את כל העצות והלמודים שרבי נתן השאיר לנו מרבינו, וכך נצליח בעולם הזה ובעולם הבא לנצח נצחים.

(ספר פעלת הצדיק)

חדשות בין כותלי מוסדותינו הק'

סעודת מלוה מלכה נאה במוצאי שבת קודש האחרונה כדי להודות ולהלל

במוצאי השבת האחרונה התאספו אנשי שלומנו מקריית ברסלב ליבערטי - ועוד רבים מאנשי שלומנו מקרוב ומרחוק - באולם הגדול של בניין תלמוד תורה בקריית ברסלב ליבערטי ששופץ ונבנה מחדש, להודות ולהלל להשם יתברך.

כמו שכותב מוהרא"ש באשר בנחל, שיתאספו בליל ה' דחנוכה להודות להשם יתברך על החסד והנס הגדול שאיננו חולקים על רבינו ועוד יותר מזה שאנו מחיים את נפשנו בעצות ובחיים המתוקים שאנו מקבלים מרבינו הקדוש, לתת שבח והודאה לבורא עולם על השכל בחיים ועל ההדרכה ברוחניות ובגשמיות שאנו מקבלים מראש הישיבה שליט"א שממשיך הלאה את שלשלת הוהב, את התורה שלמד ממוהרא"ש, אשר לימד אותנו את דרכו של רבינו הקדוש.

במעמד נטלו ידיים לסעודה נאה, שרו זמירות ושמעו כמה דרשות יפות. את שולחן הכבוד פיארו המלמדים והמחנכים החשובים של המוסדות. הר"ר אברהם הערש ווברמן שליט"א ישב בראש. דרשה נאה נשמעה מפי הגאון רבי אהרן ווברמן שליט"א שנשא את דבר המוסדות, והסביר מה מטרתנו. המטרה היא להחזיר אמונה לא רק בנו, אלא לזכור שיש עוד יהודים בעולם, וכל אחד יכול לפעול למען הפצת אמונה לעוד יהודים.

אחר כך שמעו דיבורים יפים מהמנהל מו"ח רפאל פארסט הי"ו, שדיבר שאנו מודים להשם יתברך שמצאנו את פך השמן החתום בחותמו של כהן גדול, שעזמו אנו מדליקים את שמונת הנרות, שמונת המוסדות, תלמודי התורה, בתי הספר לבנות, ישיבות, וכוללים בכל האזורים, ושמונת בתי המדרש היכל הקודש שמתנהלים תחת הדרכתו של ראש הישיבה שליט"א. וכך המשיך לחזק את הציבור על החשיבות לשלם שכר לימוד, שזאת צדקה שאדם נתן לעצמו, על ידי זה אנו יכולים לזכות למקום קדוש לילדים ללמוד את התורה הקדושה, עם העצות של רבינו הקדוש.

ואז שמעו דברת קודש מראש הישיבה שליט"א שדיבר אודות חינוך הבנים והבנות, שלולי זאת אין כלום, על חשיבות המלמדים של היכל הקודש שהם אינם מלמדים פשוטים, ידיהם כבולות, מוהרא"ש לא מרשה להכות, לצעוק, להציק ולזרוק החוצה, הם מוכרחים לעבוד קשה מאוד, עם כל סוגי הילדים. "המלמדים הם הרכוש הכי יקר שיש להיכל הקודש".

"כמה יפה הוא שולחן הכבוד, עם המלמדים ומרביצי התורה החשובים", אמר ראש הישיבה, "שולחן הכבוד הכי יפה הוא המלמדים שלנו!"

"התאספנו בבניין שנרכש עבור התלמוד תורה. הבניין הזה נבנה לפני למעלה ממאה שנה במסירות נפש על ידי יהודים שהגיעו אז מאירופה, הם רצו להיות יהודים כשרים ושיוכלו לשמור שבת, דבר שהיה מאוד קשה באותם זמנים באמריקה, ולכן הם עברו לגור בהרים שם יכלו לשמור שבת קודש ביתר קלות, הם בנו בית המדרש ענק חזק ויפה, אבל טעות אחת הם עשו, הם הזניחו את חינוך הבנים והבנות, לילדים הם נתנו ללכת לגרוף שלג ולאסוף עלים, והיום כבר לא נשאר מהם כלום, הילדים והנכדים נשרו מדרך היהדות, וזה צריך ללמד אותנו שהדבר הכי חשוב זה לדאוג לילדים.

"היופי של היכל הקודש הוא שמטפלים בילדים. לדוגמא, אברך אחד מספר שבלכתו באחד הימים ברחוב כאן בקריה יחד עם בנו הקטן, רצו לקראתם להקה שלמה של תרנגולים, נענה ואמר הקטן, "אבא, אני לא מפקח, המלמד שלי לימד אותי ש: 'ה' ל' - השם איתי, ולא אירא, אני לא מפקח מאף אחד, אף אחד לא יכול לעשות לי כלום!', על זה באנו להודות להשם יתברך עד הנה עזרונו רחמיך".

לאחר מכן הביע את תודתו הר"ר יואל מנחם גרשון שניטצלער שליט"א לכל אלו שסייעו להדפסת המכתבים הקדושים "עצתו אמונה".

לאחר ברכת המזון פצחו בריקודי שמחה, להודות ולהלל לשמך הגדול, על הניסים ועל הנפלאות, בימים ההם ובזמן הזה.
ומנותר קנקנים נעשה נס לשושנים!

המלאכה, וברור שאף אחד לא יקח בעל מלאכה שיעשה בשבילו עבודה שלבעל המלאכה אין שום משג איך מבצעים אותה.

אבל יש מלאכה אחת שהיא יוצאת דופן, שאם אחד רוצה להיות מלמד - יש באמת מלמדים רבים שהם טובים, נהיה נהגה, שמי שאין לו פרנסה, הוא נהיה מלמד, זה מאד מונר, למה דוקא בעבודה הזו, לא מסתכלים על האדם, לראות אם הוא באמת מצליח או שלא, לפני שולוקחים אותו למלמד? תארו לכם אחד אין לו פרנסה והוא מחליט להיות יאין לו מה לעשות - הוא נהיה רופא... זה הרי ממש רציחה, הוא היה הורג אנשים על זמן ועל שמאל, רחמנא ליצלן".

כמוכן שהפננה היא לא על המלמדים הטובים; מלמד ירא שמים, מלמד שנוקה על המלמדים שלו - הוא מאד חשוב למעלה בשמים. "חז"ל אומרים (בבא בתרא א:) על הפסוק (דניאל יב, א): ומצדיקי הרבים פנוכים לעולם ועד" - אלו מלמדי תינוקות של בית רבן - המלמדים שולמדים תורה עם בני ישראל, השקר שלהם כל כך עצום ונודל בשמים. כשמסתכלים על השמים רואים את נפלאות הבורא העצומים, את גדלות השם יתברך שברא כל כך הרבה בלייני כוכבים, וזה רק מה שרואים עם העינים, וזה פלוס מול מה שרואים בטלסקופ, זה ממש בלתי אפשרי לספר כמה רבבות בלייני כוכבים שהקדוש ברוך הוא ברא, ולכלם בשם יקרא (ישעיה מ, ב), אומרים חז"ל, כמו שאי אפשר לספר את הכוכבים בשמים, כמה אי אפשר לספר ולהעריך את השקר הגדול והעצום, שמחפה למלמד, שמוחיד את עצמו אל הילדים כראוי, ומלמדם תורה".

מה שאמה נאנח שאין לה כסף; אל תחשב שמי שעובד במקום אחר - יש לו יותר כסף מך, כל אחד מתיגע, כל אחד בוכה; ההבדל הוא רק, כמה מתיגעים? אנו עמלים והם עמלים; אנו עמלים ומקבלים שכר, אנו מתיגעים עם נשמות יהודיות קרות, ילדים יהודיים, הילדים של השם יתברך; אנחנו בונים את הדור הבא של עם ישראל, והם עמלים ואינם מקבלים שכר, ואחרים מתיגעים ולא נשאר מהם פלוס.

חזק ואמץ בעבודתך הקדושה.

השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

(עצתו אמונה ושלח תשפ"ב)

סימן טוב ומזל טוב

מו"ה שמעון עוזר פערל הי"ו
לאירוסו בתו למזל טוב עב"ג

מו"ה יצחק שמואל פרענקל הי"ו
לאירוסו בתו למזל טוב עב"ג

מו"ה אהרן גולדשטיין הי"ו
להולדת בנו למזל טוב

הפצה סנטר - ארץ ישראל

ספרים | קונטרסים | דיסקים | כרטיסי SD | כונן USB | שיעורים | חיזוק יומי | ניגונים | נוסחאות

- מראש הישיבה שליט"א -

להרשמה לנסיעות לציון הקדוש
של מוהרא"ש זיע"א

התקשרו 052-7644-664

העתירו בתפילה!

על ר' יצחק בן פייגלא

לרפואה שלמה בקרוב בתוך שאר

חולי ישראל

עצתו אמונה עד לדלת ביתכם < קבלו את "עצתו אמונה" בדואר בסכום של 18 לחודש בלבד

היו גם אתם מהמאושרים שמחיים את עצמם בכל שבוע עם העצות הרבות והחיזוק לחיים

077.530.9648 ae.148.148@gmail.com

קוואל פון חיזוק (לנשים) - שיעורים; סיפורי תפילה; מתכונים; ועוד
ארץ ישראל 0797040069 ארד"ב 212-444-9169 / 845-351-9060
אנגליה 03303502363 / קנדה 438-320-9090

חיזוק יומי במייל chizuk@rabbiroth.org / הודעות 058-637-7799

קול ברסלב - שיעורים; חיזוק יומי; ניגונים; סיפורי תפילה; ועוד
ארץ ישראל 0797040066 / ארד"ב 212-444-9191 / 845-351-0910
אנגליה 03303502361 / קנדה 438-300-8080

לקבלת הגיליון במייל rabbirothhebrew@gmail.com